

Alicja Szałagan

"Semiotyka sceny", Jurij
Lotman, Tłum. B. Stempczyńska [w:]
"W kręgu socjologii teatru na
świecie", Wybór i oprac. T. Pyzik i
E. Udalska, Wrocław 1987 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 31/4 (110), 258

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LOTMAN Jurij: Problemy komparatystyki semiotycznej. Tłum. J. Kordys. /W:/ Problemy wiedzy o kulturze. Red. A. Brodzka, M. Hopfinger, J. Lalewicz. Wrocław 1986, Oss., PAN IBL, s. 5-16.

Autor zastanawia się, jakie znaczenie mają wzajemne wpływy dla analizy porównawczej faktów kulturowych, w których impulsem oddziaływania nie jest podobieństwo lub zbieżność, ale różnica. Twierdzi, że immanentny rozwój kultury nie jest możliwy bez napływu tych faktów z zewnątrz - jest on bowiem aktem wymiany. Z drugiej strony wprowadzenie zewnętrznych struktur kulturowych w wewnętrzny świat kultury implikuje ustanowienie wspólnego języka, co z kolei wymaga interioryzacji tych struktur. Autor podaje przykłady obu tych procesów.

BP/110/99

J.W.

LOTMAN Jurij: Semiotyka sceny. Tłum. B. Stempczyńska. /W:/ W kręgu socjologii teatru na świecie. Wybór i oprac. T. Pyzik i E. Udalska. Wrocław 1987, Oss., s. 335-357.

Autor omawia niektóre problemy semiotyki teatru, które wydają mu się najbardziej istotne. Analizuje pojęcie gry jako jednego z elementów życia społecznego. Widz uczestniczący w przedstawieniu przygląda się przestrzeni scenicznej, stanowiącej podstawę języka sztuki teatralnej, rozważa dialogowy charakter tekstu scenicznego i związaną z nim wariantowość spektaklu, bada znakowy charakter akcji scenicznej i językową stronę teatru, zwraca uwagę na ich oscylowanie między realnością i realnością przekształconą środkami teatralnymi w znak samej siebie, zatrzymuje się także na semiotyce dekoracji i rekwizytu, rozważa specyficzność pojęcia tekstu i kodu w odniesieniu do teatru, porusza kwestie pragmatyki teatralnej i teorii zespołu.

BP/110/100

A.Sz.